

Med dette beslutningsforslag forsøger forslagsstillerne – modsat regeringspartierne og Dansk Folkeparti – at hjælpe dem, der uforskyldt kommer i denne trængte situation.

Det er uforståeligt, at regeringen stemmer imod dette beslutningsforslag, når man ser på tidligere udmeldinger. I Jyllandsposten den 19. januar 2002 er formanden for Miljø- og Planlægningsudvalget citeret for, at de små vandværker ikke skal lades i stikken. Under Folketingets forhandlinger den 11. marts 2002 har samme formand udtalt: »Vi er indstillet på at drøfte, om der er områder, hvor vi centralt kan gå ind og støtte i de tilfælde, hvor ejeren af enkelte borer ikke selv er skyld i eventuel forurening af sin vandboring«.

Forslagsstillerne konstaterer, at regeringspartierne og Dansk Folkepartis udmeldinger har vist sig at være ord uden indhold og handling.

Dette er til skade for de mange mennesker, der uforskyldt bliver ramt af udefrakommende forurening. Regeringens parole om medejerskab til naturen er åbenbart også medejerskab til udefrakommende forurening af familiens eget drikkevand.

Et *mindretal* i udvalget (V, DF og KF) indstiller beslutningsforslaget til *forkastelse*.

Venstre, Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti kan konstatere, at der nu godt et år efter, at Folketinget vedtog at nedlægge Vandfonden, er fremsat forslag om at oprette en tilsvarende fond. V, DF og KF kan ikke støtte dette beslutningsforslag.

Vandfonden havde til formål at opretholde den decentrale vandforsyning ved at yde støtte til mindre vandindvindinger, der var blevet ramt af forurening. Vandfondens nedlæggelse skyldtes flere ting. Først og fremmest levede fonden ikke op til sin formålsparagraf – at opretholde den decentrale vandforsyningsstruktur. Der blev i udstrakt grad givet støtte til tilslutning til større vandforsyningsanlæg frem for til nye brønde. Der var desuden behov for en omprioritering af

midler. Og endelig ud fra en forståelse af, at konkrete forureninger af drikkevand bør klares lokalt og ikke af staten.

Venstre, Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti mener, at det er vigtigt at prioritere en langsigtet og fremadrettet indsats for en god vandforsyning frem for at yde økonomisk støtte til den enkelte brøndejer. Den fremtidige sikring skal ske ved at begrænse forureningskilderne, såsom pesticider, kvælstof og fosfor. Derfor ser disse partier frem til en pesticidstrategi og forhandlingerne om en Vandmiljøplan III. Den fremadrettede indsats skal bygges på solid viden og godt samarbejde, og partierne aftalte derfor sidste år med miljøministeren, at der skulle afsættes op til 3 mio. kr. årligt til faglige og administrative drikkevandsprojekter, som knytter sig til den fremtidige beskyttelse af det danske drikkevand. Venstre, Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti kan konstatere, at miljøministeren derudover har afsat 5 mio. kr. til en særlig opbygning af viden om BAM og påvirkningen af private brønde og borer. Der er i den forbindelse blevet nedsat arbejdsgrupper, som i øjeblikket arbejder på at finde en hensigtsmæssig løsning på forureningen af de private brønde og borer. Venstre, Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti kan endvidere konstatere, at regeringen har videreført det særlige varslingsystem for pesticider til 18 mio. kr., som den tidligere regering ville nedlægge.

Tjóðveldisflokkurinn, Inuit Ataqatigiit og Simut var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen. Der gøres opmærksom på, at et flertal eller et mindretal i udvalget ikke altid vil afspejle et flertal/mindretal ved afstemning i Folketingssalen.